

بازماندگان ماد

از

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی

پرتمال جامع علوم انسانی

حسن جاف

(دکتر دو تاریخ)

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
برتران جامع علوم انسانی

از : حسن جاف

(دکتر در تاریخ)

بازماندگان ماد

کتابخانه مدرسه پیش‌نظام

تحقیق در زمینه سابقه تاریخی اقوام تشکیل دهنده ملت ایران در طول تاریخ آن، وظیفه مقدس هریک از دانشمندان و پژوهندگان ایرانشناس است و در این مورد مسئولیت سنگین‌ترس، پیش‌دوش صاحبنظران و محققین این مرزو بوم است .

با وجود پژوهشها و تحقیقات ارزنهای که در این زمینه از طرف محققین صاحب نظر بعمل آمده است، هنوز تاریخ قوم ماد و ارتباط آنها با کردهای کنونی و سابقه تاریخی کردها در هاله‌ای از ابهام فرو رفته و نیاز به بررسی‌های عمیقت‌تری دارد .

قبل از اینکه بموضع اصلی مبنی بر وابستگی کرد و ماد پی‌دازیم ناگزیر از ذکر این مطلبیم که تعداد زیادی از خاورشناسان و محققین بر این عقیده‌اند که کردها آریائی^۱ و منتبه به اقوام

۱ - محقق معروف (Coon) معتقد است که ۲۰۰۰ سال ق . م نخستین هجرت آریائی‌ها کردها را از آسیای وسطی بسرزمین کنونی شان رساند رک : Coon C. S. (Caravan)

The Story of the Middle — East, London, 1951, P. 75 .

هند و اروپائی^۱ Indo – European می‌باشد که طوابیف هند و ایرانی نیز از آنها منشعب شده‌اند. گیرشمن طرز و رودآریائی‌ها به فلات ایران را چنین تشریح کرده است : طی مهاجرت ، ظاهرا آنان به دو دسته تقسیم شدند، یکدسته که آنرا شعبهٔ غربی مینامیم دریای سیاه را دور زدند و پس از عبور از « بالکان » و بسفر به داخل آسیا صفوی نفوذ کردند و دستهٔ دیگر که آنرا شعبهٔ شرقی مینامیم و بنام « هند و ایرانی معروف‌اند، به سمت مشرق دریای خزر به حرکت درآمدند. یک بخش از این گروه که ظاهرا بیشتر آنان افراد جنگجو بودند از صوی قفقاز تا انحنای عظیم شط فرات پیش راندند و با هوریان بومی ممزوج شدند و پادشاهی « میتانی » را تشکیل دادند .

بخش دیگری از این دسته در طول چین‌خوردگیهای زاگرس مرکزی به حرکت درآمدند و ماد و پارس از این بخش می‌باشند .^۲
 آنچه در اینجا قابل تذکر است آنست که برخی از محققین کرده‌ها را از همان گروه که در منطقه زاگرس اقامت گزیدند و بنامهای ، گوتی ، کاسی ، لولو ، کاردوخ وغیره معروف شدند، میدانند.^۳
 عقیده دو خاورشناس معروف، سولاك « Solak » و فون لوشان Vonluchan در روشن کردن موضوعی که ما در صدد توضیح آن هستیم مؤثر می‌باشد، نامبردگان می‌گویند :

قسمتی از آریائیهای ترکستان شوروی بسوی ایران رسپار

۱— The Kurds and Kurdistan by Derk Kinnane. (London 1970, P. 3) .

۲— ایران از آغاز تا اسلام ، گیرشمن ، ترجمه دکتر محمد معین تهران، ۱۳۳۱ ، ص ۴۳ .

۳— خلاصه تاریخ الکردا کردستان: محمد امین ذکی ، ترجمه محمدعلی عونی ، بغداد ۱۹۶۱ ، ص ۶۳-۶۴ .

شدند و در آنجا دو قسمت گردیده ، گروهی از کوههای هیمالایا گذشته به هندوستان رفتند و ملت هند را تشکیل دادند^۵ و بعید نیست مهاجرت آنها از ایران ۲۵۰۰ سال ق.م. بوقوع پیوسته باشد، قسمتی دیگر از آنان در منطقه‌ای بنام پارس اقامت گزیده و دسته‌ای از آنها بکوههای زاگرس رفتند بچندین دسته منشعب شدند و بنامهای گوتی، کاسای، مانای، لولو، کاردوخ، خالدی، معروف گردیدند. آنچه معلوم است از شاخه‌های منطقه زاگرس «مادها» شهرت یافتند و از شاخه‌های منطقه پارس هخامنشیان بوجود آمدند. ریشه نژادی فارس‌ها به هخامنشیان و کردها بمامادها و اقوام زاگرس میرسد.^۶

بهرحال اگر کردها را وابسته به طوایف و اقوام دامنه‌های زاگرس بویشه گوتی‌ها و کاردوخی‌ها^۷ بدانیم، چنین انتسابی بموضع اصلی که ما در صدد بحث آنیم مغایرت و مباینتی ندارد، زیرا به احتمال زیاد گوتی، کرتی، کاردو، کاردوخ، نامهای یک

۵- مرحوم پیرنیا در این مورد گوید: آریائیهای هندوایرانی پس از آنکه تنها با هم‌زندگی میکردند و مدتی طولانی بایک زبان واحد تکلم مینمودند، از آسیای میانه مهاجرت کرده به پاختر آمدند و از آن پس جدا شدند، شعبه هندی بطرف هندوکش و دره پنخاب و شعبه ایرانی به طرف جنوب و غرب فلات ایران سرازیر و منتشر شدند در اینجا پیرنیا برخلاف سولاک و فون‌لوشان معتقد است که طوایف هندوایرانی قبل از رسیدن به ایران از هم جدا شدند. راک: ایران باستان جلد اول، ص ۱۵۵.

۶- میزوی ته دهی کوردی: علاءالدین سجادی، بغداد ۱۹۷۱ ص (۵۰) شورشہ کانی کورد: علاءالدین سجادی، ص ۵.

۷- کاردوخی، همان قومی هستند که گزنهون یونانی در سال ۴۰۱ ق.م به آنان برخورد کرده است و کشور کاردوخیان را تابو هتان دانسته که اکنون سرزمین کردنشین است، ناگفته نماند گزنهون باشندگان منطقه زاگرس را کاردوخی نامیده است، راک: مقدمه شرفنامه، محمد عباسی ص ۱۱.

قوم بوده است و این قوم از طوایف عمدۀ تشکیل دهنده مادها بوده است.^۸ و اسناد بدست آمده مؤید این مطلب می‌باشد چنانکه از قدیمترین مدارک سومری چنین برمی‌آید که ملتی موسوم به گوتوا یا گوتی وجود داشته که آشوری‌ها آنها را گاردو «Gardu» یا کاردو Kardu کرتی، غوردی، قورتی، مینامیده‌اند.^۹

این قوم همواره در شورش بوده و مزاحمت‌های فراوانی برای آشوری‌ها فراهم می‌نموده‌اند.^{۱۰}

در تشابه لفظی میان کلمه گوتی و کرتی و کاردوخ و کرد، خاورشناس معروف Driver معتقد است که: «نولدکه متذکر می‌شود: کرتی‌ها در مملکت ایران و میدیا و سایر مناطقی که اکنون کردها در آن زندگی می‌کنند پراکنده شدند. کلمه کرتی (Kyrtii) در وهله اول به کلمه Qurtu (کورتو) یا کاردو Kardu مبدل شد و سپس به کلمه کرت تغییر یافت و واژه کرت شبیه و نزدیک به کلمه کرد است، در ایور Driver اضافه مینماید که: پس از تحقیقات زیاد به این نتیجه رسیده است که باقیستی با نظریه نولدکه در مرور اینکه کردها با کرتی‌ها ارتباط دارند موافقت داشت ولی اصل کلمه کرد فارسیست و مشتق از واژه گرد است که با کلمه کاردو و یا گاردوی

-۸- گوتیان در سرزمینی زندگی می‌کردند که بعدها سلطنت ماد در آن مستقر گشت، رک: تاریخ ماد، دیاکونف، ص ۴۸ همچنین رک:

Foreign office: Armenia and Kurdistan, London, 1921, P. 4.

-۹- الکردوالمسئله الكرديه: شاکر خصباك، بغداد، ۱۹۵۹. ص ۱۲ همچنین تاریخ آشور: رابی منشی میر، تهران، ۱۳۴۶، ص ۱۹۱.

-۱۰- غنچه بهارستان: حسین حزبی مکریانی، حلب ۱۹۲۵، ص ۷.

Gardui با بلی که بمعنای شجاع و دلیر است هم ریشه میباشد.^{۱۱} Driver در صدد توضیح بیشتری برآمده میگوید : «کلمه درایور Driver که شباخت زیادی به کلمه کرد دارد بر اقوامی اطلاق میشده کاردوخی که شباخت زیادی به کلمه کرد دارد بر اقوامی اطلاق میشده که گز نفون^{۱۲} بسال ۴۰۱ ق.م در مناطق کردنشین کنونی پانان برخورد کرده است. در حقیقت کلمه کاردوخ مشتق از واژه گور تو آشوری باضافه پسوند جمع ارمنی (Gurto—Kh) (Kh) میباشد.^{۱۳} ولی بعقیده خاورشناسان معروف نولدکه Noldeke و هارتمان، کلمه کاردوخی مشتق از کلمه کرتی میباشد.^{۱۴}

به نظر استرابون : کرتی ها در ایران ، نزدیک کوه های زاگرس در منطقه ای که به میدیا معروف بوده زندگی میکردند استرابون و لویس و لیفسی در مورد کرتی ها متفقاً عقیده دارند که آنان قومی موصوف بشجاعت و بیباکی بوده و راهزنی میکردند و در بکار بردن فلاخن مهارت زیادی داشته اند. و این همان وصفیست که گز نفون از کاردوخی ها کرده است.^{۱۵}

بنابراین میتوان استنباط نمود که کاردوخی ها همان گوتی ها

11— Driver, G. R., «The Name Kurd and its phylological Connexions» Journal of Royal Asiatic Society—Part III, PP. 40—44, 402 .

۱۲— گز نفون مورخ و سردار معروف یونانی است: برای اطلاع در مورد او بکتاب ذیل مراجعه گردد .

Xenephone : «The Persian Expedition» Translated by : Rex Warner. P. 127, 145 .

13— The Name Kurd and its phylological Connexions. P. 393 .

۱۴— همان مرجع قبلی ، ص ۳۹۷ .

۱۵— الکردوالمسالله الكردية : شاکر خصباک ، بغداد ، ۱۹۵۹ ، ص ۸ کرد و پیوستگی نژادی و تاریخی او ، ص ۱۹۵ .

یا (کرتی‌ها) بوده‌اند که از طوایف ماد محسوب می‌شوند^{۱۶} از اینرو نامهایی مانند کوردیایی، کاردوخی، کاردادایا، کاردوخ، کرتی، سیرتی، گوتی، که در سنگ نبشه‌ها و کتیبه‌های سومری اکدی، بابلی، آشوری ذکر شده‌اند با کلمه کرد بی‌ارتباط نیستند. با اینکه در این مورد دلائل قاطعی در دست نیست ولی باز نمی‌توان تشابه لفظی این کلمات را نادیده گرفت، این واژه‌ها نامهای طوایف یا قوم بخصوص بوده که بعد از گذشت چندین سال با اقوام ماد مخلوط گشته و امپراطوری ماد را تشکیل داده‌اند^{۱۷} آنچه در این مختصر برای ما حائز اهمیت است آنستکه کردان امروزی بعقیده بیشتر خاورشناسان اخلاق و پازماندگان قوم ماد می‌باشد^{۱۸} که در همان سرزمین با حفظ بسیاری از معتقدات و عادات هنوز بجامانده‌اند و زبان آنها نیز تا حدودی محفوظ گشته و اگر آثاری از زمان مادها پدست آید این مطلب تأیید خواهد شد. از طرفی دیگر ارتباط و خویشاوندی زبان‌کردی با زبانهای ایرانی بویژه

۱۶- الکرد والمسألة الكردية ص ۸ .

۱۷- رساله دکتری ، نویسنده ، تحت عنوان حیات فرهنگی کرد در پرتو اسلام سال تحصیلی ۵۲-۵۳ . ص ۱۳ .

۱۸- جهت مزید اطلاع (درمورد و استگی کرد و ماد) بکتب ذیل مراجعه شود :

— The Chronology : The Middle East Journal. Vol. 23, N. 2. 1969—PP. 310 .

— The Kurds : Hassan Arfa. London. 1960, P. 1 .

همچنین ر. ک : القضية الكردية : دکتوربله ج شیرکوه . قاهره ، ۱۹۳۰ .

۶- الحركة القومية الكردية : ادیمون غریب، بیروت ۱۹۷۲ ، ص ۱۱ . کرد مستله سی : رفیق حلمی بغداد ۱۹۳۵ ص ۹ . تاریخ العراق القریب : مس بیل ، ترجمه جعفر خباط بغداد ۱۹۷۳ ص ۱۸۰ . سنتان فی کردستان : دبلیو. آر . هی . ترجمة فؤاد جمیل ، بغداد ۱۹۷۳ ، ص ۵۳ .

اوستائی و پهلوی و پارسی باستان آشکار و روشن است.^{۱۹} محققان در موردمنشاء و زمان ورود مادها پسرزمین ایران اختلاف نظر دارند، گیرشمن تاریخ ورود آنها را در حدود هزاره اول پیش از میلاد میداند.

عده‌ای دیگر چون «سایکس و مورگان ورشید یاسمی معتقدند که مادها از هزاره دوم پیش از میلاد وارد فلات ایران شده و در سرزمین ماد سکونت اختیار کرده‌اند».^{۲۰}

آنچه روشن است اینستکه باستانی ترین سازمان اجتماعی در فلات ایران که اطلاعات کم و بیش صحیحی از آن در دست داریم دولتماد است که قلمرو آن سرزمین شمال غربی ایران کنوی و آذربایجان را شامل میشود. از اطلاعات ومدارک تاریخی چنین بر می‌آید که تا قرن نهم ودهم قبل از میلاد سکنه این سرزمین در شرایط شبانی و شکار حیوانات وایلیاتی و کشاورزی زندگی میکردند و دولت ماد هنوز بصورت دولت تکامل یافته در نیامده بود، بلکه ملوك الطوايفی بر منطقه مادها حکم فرما بود.

در قرن هشتم و نهم قبل از میلاد مادها در نتیجه حملات مداوم آشوری‌ها، بیش از پیش برای مقابله با آشوری‌ها با یکدیگر متحد شدند، در قرن هفتم ق.م دولت ماد یکدولت مقتدر شرقی بشمار میرفت و مرکز آن شهر (اکباتان) یعنی همدان فعلی بود، مادها

19— The Kurd and Kurdistan : Derk Kinane, London. 1970. P. 3.

همچنین ر. ک : بحث در لهجه‌های مغرب ایران : رساله دکتری محمد مکری ص ۵۷-۴۹.

۲۰— ایران از آغاز تا اسلام : گیرشمن ، ص ۵۸ همچنین ر. ک مادها و بنیان‌گذاری نخستین شاهنشاهی در غرب فلات ایران ، ص ۱۷۴ .

ناگزیر بودند همواره با همسایگان خود در جنگ باشند چنانکه در شرق با قبایل چادرنشین که به اتحادیه مادها ملحق نشده بودند، در غرب با آشوری‌ها و اورارت‌ها و دول دیگر درستیز بودند^{۲۱} سرانجام بسال ۶۱۲ ق.م. مادها با همکاری کلدانی‌ها بدنبال فتح نینوا امپراطوری آشور را منقرض ساختند.

در کتیبه‌های آشوری از مادها بنام مادای، آمادای و دریونانی قدیم و متاخر، مداداسی Medaci و مدی، میدی و بزبان پارسی باستان ماد Madu در زمان ساسانی بشکل ماسی درآمده و در کتب مورخین اسلامی بصورت ماه بکار رفته است.^{۲۲}

در قرن ششم سرزمین ارمنستان جزوی از امپراطوری ماد گشت^{۲۳} ارمنیان مادها را «مار» تأمیدند.^{۲۴}

محققان سرزمین مادها را به سه ایالت مشخص نامگذاری کردند: سایکس نوشه است سرزمین مادسه استان بزرگ داشت، «مادین‌رگ» که امروز عراق عجم یا (اراک) است «ماد آتروپاتن» که اکنون آذربایجان است و «مادر اجیانا»^{۲۵} که ولایات اطراف

۲۱- تاریخ اجتماعی ایران از آغاز تا عصر حاضر : مرتضی راوندی، جلد اول ، ص ۷۹ .

۲۲- مادها و بنیان‌گذاری نخستین شاهنشاهی در غرب فلات ایران . جلیل ضیاء پور ص ۱۷۲ همچنین ر . ک ، رساله دکتری محمد مکری تحت عنوان لمجه های غرب ایران ص ۱ .

۲۳- تاریخ اجتماعی و سیاسی ارامنه : ترجمه و تالیف گیوآقسی و دکتر الکساندر پادماگریان ، تهران ۱۳۵۲ ، ص ۲۱ .

۲۴- سفره من ده ربندی بازیان الى ملهی تاسلوچه : توفیق وهبی ، بغداد ، ۱۹۵۸ ص ۷ همچنین تاریخ ماد ، دیاکونف ، ص ۱۹۱ .

۲۵- راجیانا باید همان «راگیانا یا راگ» (ری) باشد .

تهیان حالیه می‌باشد . سایکس اضافه می‌کند : دولت ماد در مرکز رشته کوههای زاگرس و جلگه‌های حاصلخیز واقع در مشرق این رشته کوه ، تشکیل شده بود . ابتدا ناحیه اطراف همدان تحت انتظام درآمد ، لیکن این مرکز بزودی قلمرو خود را در چهار جانب بسط داد تا اینکه حدود شمالی آن به بحر خزر و رود (ارس) و گیلان و یقیناً قسمتی از مازندران که مادها در آنجا ساکن بودند رسید ، از طرف شمال غربی شامل ایالت آذربایجان گردید ، از جانب مشرق تا صحرای «لوت» که جمیعت قلیلی از بومیان در آن سکونت داشتند امتداد یافت در مغرب و جنوب به ایالات سرحدی آشور ، آلی ، بی و خارخار متصل بود گویا حدود فارس «در پشتکوه» تقریباً حد جنوبی ماد بوده است کلیه این قسمت‌ها از حیث آب و حاصلخیزی بهترین ناحیه فلات ایران است^{۲۶} . دیاکونف محقق روسی می‌گوید : سرزمین ماد بطور طبیعی به سه بخش مشخص تقسیم می‌گردد ، نامبرده حدود بیرونی سرزمین ماد را چنین توصیف کرده است :

ماد باستان از سمت شمال غربی با اورارت و «ارمنستان بعدی» و از طرف شمال بالابانی هم مرز بود و در امتداد کرانه دریای «خزر» بوسیله حاشیه مراطوب و جنگلی نواحی تاسی و کادوسی «واقع در آنطرف رشته کوههای «البرز» که اینک گیلان ، «تالش» و «مازندران» نامیده می‌شوند محدود می‌شد ، در مشرق ناحیه کوهستانی خراسان با سرزمین باستانی پارت خاک ماد را از (آسیای میانه) جدا می‌کرد . اندکی جنوبی تراز خاک «پارت» مرز شرقی ماد را پنهانه‌های مرکزی ولم یزرع فلات ایران تشکیل میداد و «پارتakan» از سمت جنوب باکشور کوهستانی پارس هم مرز بود و از جنوب غربی به دره‌های

۲۶ - تاریخ ایران ، سایکس ، جلدیکم ، ص ۱۴۹-۱۵۰ .

رودکارون و کرخه محدود میشد و از طرف مغرب نیز با آشورهم مرز بود، دیاکونف سپس حدود هریک از استانهای سه گانه را معین کرده و مشخصات آنها را چنین شرح داده است:

۱- مادآتروپاتن از شمال به رود ارس و از جنوب تا کوه الوتد ممتد بوده است دریاچه «اورمیه» و رودهایی که وارد آن میشندند مانند جفتو = «زرینه رود» و دیگر رودها و همچنین دره رود «قزل اوزن» و «سفید رود» قرارداشت که رشته کوههای البرز را قطع میکرد و به دریای خزر میریخت، در این محدوده قرارداشت. بخش غربی این استان را نوار پهنه ای از رشته کوههای موسوم به زاگروس تشکیل میداد.

۲- ماد سفلی در میان دیوارهای بلند رشته کوههای شمالی و جنوبی واقع بود که کوههای شمالی آن سلسله کوههای البرز و کوههای جنوبی آن چند رشته کوه بود که بموازات کوهستان زاگرس از سوی شمال غربی به جنوب شرقی امتداد می یافتد. ماد سفلی پهنه ای مرکب از صحراءهای خاکستری بود که حد جنوبی شرقی این پهنه، بیابان سوره زار داشت کویر است. این محدوده در زمستان یخ‌بندان و در تابستان سخت است و فقط در دامنه‌این رشته کوهها اندک رطوبتی وجود دارد که نواحی زراعتی را پدید می‌آورد.

۳- ماد پارتاکناکه توسط زاینده رود مشروب میشد و میان دو رشته کوه متوازی واقع بوده و در شمال، «کهرود» و در جنوب، رشته کوههای جنوبی ایران این ناحیه را محدود می‌ساخته است^{۲۷} بنا بر این سرزمین اصلی ماد شامل تمام نقاط آذر باستان و کردستان و همچنین ایران مرکزی بوده است.^{۲۸}

۲۷- تاریخ ماد: م، دیاکونف. ص ۱۰۷-۱۱۱.

۲۸- مجله ماد: جلد دوم، باهتمام محمد کیوان پور، تهران ۱۳۲۲، ص ۱.

برای توضیح بیشتریادآور می‌شویم که بطورکلی قبایل و طوایف ایرانی به دو دسته مادها و پارسها تقسیم می‌شدند، برای نخستین بار مصادر تاریخی آشور بسال ۸۴۴ و ۸۳۶ قبل از میلاد بمنطقه پارسوا «Parsua» و میدیا «Media» در جنوب دریاچه اورمیه «رضائیه» در منطقه کردنشین مکریان اشاره کرده‌اند بعد مدت زیادی نپائید که اقوام پارسی بسوی جنوب سرازیر شده و منطقه‌ای که در آن سکونت گزیدند بنام «Parsa» اشتهر یافت و امپراطوری نیرومندی را بزم‌امداری کورش بزرگ تشکیل دادند که تا سال ۳۳۱ق.م پا بر جا بود^{۲۹} ولی مادها در منطقه شمال غربی به بسط و توسعه قلمروی حکومتشان پرداختند و برکلیه حکومتها و امارات و طوایف آن منطقه بویژه بر قبایل سکیف‌نی غالب گشته و آنها را تحت نفوذ خود درآوردند و در شکست دولت اورارت^{۳۰} سهم

۲۹- پارسیان در پارسوماش در گوههای فرعی سلسله جبال بختیاری در مشرق شوستر ناحیه‌ای واقع در دوسوی ساحل کارون نزدیک انحنای بزرگ این سطح پیش از آنکه بسوی جنوب انحراف یابد مستقر بودند، پارسیان تحت رهبری هخامنشی حکومت گوچ خود را که مقدر بود بسیار بزرگ گردد تأسیس کردند و نام خویش را بدان دادند. ر. ک ایران از آغاز تا اسلام: گیرشمن، ترجمه محمد معین، تهران ۱۳۳۶. ص ۱۰۸

۳۰- اورارتیکی از دولتهای قدیمی بشمار می‌رود که در میان قرن نهم تا قرن ششم قبل از میلاد اقتدار داشته است. سلطنت نیرومند اورارت^{۳۱} تا آزارات و زمینهای ارمنستان و منطقه‌های مجاور آن را شامل می‌شد. پایتخت اورارت^{۳۲} نزدیک به شهر وان بوده است، اورارت^{۳۳} با آشوریها و مصریها و یونانی‌ها و سایر ممالک خاور نزدیک روابط تجاری و فرهنگی داشتند و با امپراطوری آشور درگیری‌هایی بر سر قدرت پیدا کردند. سرانجام بسال ۵۹۰ق.م تحت سلطنت مادها درآمدند. ر. ک: تاریخ اجتماعی و سیاسی ارامنه ص ۲۱-۲۰

بسزائی داشتند، بجا است که در اینجا با استدلال پروفسور مینورسکی^{۳۱} در مورد وابستگی کردها و مادها بپردازیم :

ایشان معتقدند که از لحاظ تاریخی و جغرافیائی کردها فقط از ماد صفیر «اتروپاتن» یعنی آذر باستان باکناف و اطراف پراکنده شده‌اند^{۳۲}، نامبرده در ضمن اینکه کردها را برخاسته از سرزمین ماد میداند اضافه مینماید که با احتمال زیاد کردها در حین اقسام با قبایل کاردو اختلاط یافته و کشور ماد را با وجود قدرت رسانیده‌اند^{۳۳} مینورسکی بعد از این استدلال به این نتیجه میرسد : اگر کردهای کنونی نواده‌ها و بازماندگان مادها نیستند پس سرنوشت اقوام دلیر مادی که امپراطوری نیرومندی را تشکیل دادند بکجا نجامید...؟ و چه بسر آنها آمد ...؟

و کردهای کنونی که دارای خصوصیات ریشه‌داری هستند و بزبان ایرانی اصیل صحبت میکنند، چگونه در این منطقه پهناور

-۳۱- پروفسور مینورسکی (۱۸۷۶-۱۹۶۶) در قصبه کرچوا در ساحل رودخانه ولگا متولد شده و تحصیلات مقدماتی خود را در مسکو به پایان رسانده و در دانشگاه آن شهر چهار سال از سال ۱۸۹۶ تا سال ۱۹۰۰ در دانشکده حقوق به تحصیل اشتغال داشته و بعد در مؤسسه لازارف سه سال در زمینه زبان‌های شرقی تحصیل کرد . در سال ۱۹۰۳ مسیحی وارد وزارت خارجه روس شد . از سال ۱۹۰۴ تا سال ۱۹۰۸ در ایران خدمت کرد و پستهای علمی زیادی بعهده داشته و مقالات و رساله‌ها و کتب تألیفی او در رشته ایران‌شناسی بسیار است . تحقیقات بسی ارزشی در مورد ریشه نژادی و مذهب و زبان کردها به عمل آورده است و برای اطلاع بیشتر در مورد او به کتاب یادنامه مینورسکی به اهتمام مجتبی مینوی وایرج افسار تهران ۱۳۴۸ مراجعه گردد .

-۳۲- مقدمه شرفنامه : محمد عباسی ، ص ۳۳-۳۴ .

-۳۳- خلاصه تاریخ الکردوالکردستان ، ص ۴۱ .

۳۴ بوجود آمدند ...؟

مینورسکی اضافه مینماید : اگر نقشه مناطق کردنشین را که مارک سایکس در فاصله جنک جهانی اول کشیده از مدنظر بگذرانیم هجرت ایلات و طوایف ماد و قلمرو نفوذ آنها را بروشنی درخواهیم یافت .^{۳۰}

مینورسکی در صدد توضیح بیشتری برآمده و اضافه می کند :

مؤرخ ارمنی (موقسیس خوریناتسی) که در اوایل قرن ششم میلادی میزیسته نخستین مورخیست که تاریخ ارامنه را از قدیمترین ازمنه تاسال ۴۲۸ میلادی بر شته تحریر درآورده و ضمن تعداد و تعیین قلمرو مادها با وجود آنکه مدت زیادی از انقراض مادها سپری گشته بود نام مادهارا بر کردهای معاصر خویش اطلاق نموده است. بدینترتیب او نیز صحه پر این مطلب میگذارد که کردها احفاد مادها میباشند .^{۳۱}

مینورسکی در صدد جستجو و ارائه دلایل و شواهد دیگری جهت اثبات عقیده خویش در مورد او استگی کردها ب Maddaها برآمده و

34— The Origins of the Kurds and Their Language — By Tawfiq Wahbi
PP. 2—4 .

همچنین ر.ك : مجلة المجمع العلمي الكردي ، بغداد ۱۹۷۳، ص ۵۶۳ .

35— Sykes : «The Kurdish Tribes of the Ottoman Empire» The Journal of the Royal Anthropological Institute of Britain .

۳۶— در دایرة المعارف بریتانیا چاپ ۱۹۲۹ تحت عنوان کرد و کتاب Armenia and Kurdistan نیز چنین آمده بعد از انقراض دولت ماد اقوام و طوایف مادی به کردها پیوستند و باهم اتحاد کردند و کردها با این اتحاد از تمدن Maddahاتانیرات زیادی چه مادی و چه معنوی پذیرفتند و بیشتر این خصوصیات و تأثیرات را کردها نگه داشته‌اند . بنابراین می‌توان ادعا کرده که کردها احفاد مادها هستند یا اینکه در قدیم دو اسم برای یک قوم وجود داشته است . ر . ك :

Foreign Office : Armenia and Kurdistan, London, 1971. P. 4

میگوید: «آنچه آشکار است قسمت غربی منطقه ماکو در ایران بویژه منطقه دامیات که موقسیس خوریناتسی نیز از آن یاد کرده هنوز منطقه‌ای کردنشین است و این منطقه بدلا لیل تاریخی و جغرافیائی در قلمرو ماد صغیر بوده است و چنانکه ذکر شد در قدیم ارمنیان واژه ماد را برای منطقه ماد (Mada) بکار میبردند. و این منطقه در زبان پارسی به ماه (Mah) شهرت داشته است. بدین ترتیب میتوان گفت (ماکو) در اصل (ماهکوه) بوده است یعنی منطقه کوه‌نشین سرزمین ماد. و این مطلب نیز شاهد دیگریست برای ارتباط کردها و مادها.^{۳۷}

برای اینکه شواهد و دلائل دیگری از ارتباط مادها بکرد ها ارائه داده باشیم به تحقیقات برخی از زبانشناسان درمورد نزدیکی زبان کردی و ماد یا اوستائی اشاره مینماییم:

آنچه معلوم شده زبان مادی زبان شاهان سلسله ماد و مردم مغرب و مرکز ایران بوده است. از سال ۸۲۵ق. م به بعد در کتیبه‌های شاهان آشوری از ماد نام برده شده است. کلماتی از این زبان نیز در زبان یونانی باقی مانده ولی مأخذ عمده اطلاع ما در زبان مادی کلمات و عباراتی است که در کتیبه‌های هخامنشیان که چنانشین شاهان ماد بوده‌اند بعای مانده است. از این جمله کلمات (Vazrka) بزرگ، (Baxris) پاختر، (Mitra) مهر است. تشخیص مادی بودن این کلمات بر حسب قواعد زبانشناسی است^{۳۸} آنچه آشکار است کردها از سرزمین ماد برخاسته‌اند که اکنون مناطق کردنشین را

. ۳۷- مجله المجمع العلمي الكردي ص ۵۶۲.

. ۳۸- فرهنگ معین جلد اول ص ۴.

تشکیل می‌دهد .^{۳۹} و وارث تمدن مادی هستند .^{۴۰}
 بدین علت زبان‌کردی نیز وارث ونوه زبان مادو اوستائیس^{۴۱}
 برای تأیید مطلبی که ذکر شد در دائرة المعارف بریتانکا تحت
 عنوان کرد چنین آمده است :

خصوصیات عمدہ کلیه لرجه‌های کرمانجی کردی^{۴۲} این
 موضوع را آشکار میکنده به احتمال زیاد این زبان از ریشه
 استوار و قدیمی زبان مادی است .^{۴۳}
 خاور شناس معروف دارمستن بعد از یک رشته تحقیقات عمیق

۴۹— ر.ك : رساله دکترای امین علی سعید تحت عنوان پسوند و پیشووند
 درگردی و مقایسه با فارسی سال تحصیلی ۱۳۴۸-۱۳۴۷ ص ۵ .
 ۴۰— دکتر ارشاد سفرسیستان محقق ارمنی برخلاف بیشتر مورخین
 معتقد است که ملتی بنام ماد وجود خارجی نداشت و اسم میدا «Meda» بمعنای
 کشور یا زمین است مثلاً میگفتند میداگوتیوم یعنی کشور‌گوئی‌ها یامیداعیلام
 یعنی کشور ایلام ولی نامبرده دلائل متقن و قانع کننده‌ای برای اثبات عقیده خویش
 در این مورد ارائه نداده است . زیرا هر دوست و استراپون بوجود ملتی بنام ماد در
 سرزمین ایران تصریح نموده‌اند . برای توضیح بیشتر واطلاع بر عقاید سفر
 سیستان بکتاب :

Kurdistan and The Kurds : A. R. Safarstian — London, 1948. P. 49 .

- ۴۱— بیشتر احتمال دارد که زبان اوستائی مادی باشد یا خراسانی ر. ك :
 مقدمه برهان پوردادود ص ۴ .
- ۴۲— زبان‌کردی به سه دسته بزرگ تقسیم میشود که آنها نیز شامل
 لرجه‌های فرعی میباشند
- ۱— کرمانجی شمالی که عبارت است از بایزیدی ، حکاری بوتانی اسیتی ،
 بادنیانی .
- ۲— کرمانجی جنوبی که عبارت است از سورانی ، مکری ، سلیمانی ، سنندجی
- ۳— کرمانشاهی که عبارت است از کلهری ، پشت‌کوهی ، لکی .
- 43— Encyl. Britanica — Vol. 13. PP. 519.

در زبان کردی به این نتیجه میرسد که زبان کردی شاخه‌ای از زبان مادی است.^{۴۴}

اگر اوستا را کتاب مقدس مادها بدانیم این مطلب بروشنی آشکار میشود که میان زبانهای ایرانی کنونی بیشتر زبان کردی با اوستائی پیوند و خویشاوندی نزدیک دارد، زیرا برخی از اصوات و واژه‌های اوستائی هنوز در کردی محفوظ مانده است.^{۴۵} ما در این مختص بذکر شمه‌ای از اینگونه ارتباط و وابستگی میان زبان کردی و اوستائی میپردازیم:

الف: از لحاظ آواشناسی زبان کردی بیشتر اصوات اوستائی را در بردارد که از آنجمله اصوات ذیل است:

<u>صوت اوستائی</u>	<u>مثال کردی</u>
خ	خویشک Xwaysk
انگ	مانگ Mang
هنج	زنبور عسل Hang

این واحد صوتی در بینی ادا می‌شود.

ب: از لحاظ دستوری و ساختمان.

وجود علامت برای فرق گذاشتن مذکور و مؤنث در بعضی از لهجه‌های زبان کردی مانند گورانی و کرمانجی شمنالی دلیل بر وحدت ریشه زبانهای ایرانی و کردی است زیرا این علائم در تمام زبانهای

۴۴— مقدمه شرقنامه، ص ۱۰۹ الکراد، ملاحظات و انطباعات، مینورسکی، ص ۳۸.

۴۵— حول مقال مسئولیة الادیب الکردی الکبری: توفیق وهبی، بغداد ۱۹۷۳ ص ۷.

باستانی ایران مخصوصاً اوستائی وجود داشته است^{۴۶} برای توضیع بیشتر در این باره مقایسه برخی لغات هم‌ریشه کردی، فارسی، اوستائی می‌پردازیم:

اوستائی	فارسی	کردی	
اوستائی	فارسی	لهجه‌گورانی	لهجه سورانی
آتر	آذر	آگر	آیر
اورا	ابر	نهور	ههور
(وفر)	برف	بهفر	وهفر
برز	بلند	بهوز	بهرز
ماز	بزرگ	مهزن	گهوره
ماسیا .	ماهی	ماسی	ماساوی

۴۶- پسوند و بیشوند در کردی و مقایسه با فارسی . ص ۷۰ و نگلجه‌های مغرب ایران ص ۵۶ .
 (۱۲)

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
برگال جامع علوم انسانی